

Skatteministeriet
Udkast
24. august 2007

J. nr. 2007-211-0001

**Forslag
til**

Lov om ændring af momsloven

(Ændrede momsregler for levering af og til fly og mellem interesseforbundne parter, omvendt betalingspligt ved køb af ydelser fra udlandet samt visse andre ændringer)

§ 1

I lov om merværdiafgift (momsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 966 af 14. oktober 2005, som ændret ved § 6 i lov nr. 1416 af 21. december 2005, § 1 i lov nr. 517 af 7. juni 2006 og § 1 i lov nr. 518 af 7. juni 2006, foretages følgende ændringer:

1. I § 28, stk. 1, ændres ”stk. 3” til: ”stk. 4”.

2. Efter § 28, stk. 1, indsættes som nyt stykke:

”Stk. 2. Ved levering af varer i form af overførsel til et andet EU-land er afgiftsgrundlaget indkøbsprisen eller fremstillingsprisen, jf. stk. 1.”

Stk. 2 – 4 bliver herefter stk. 3 – 5.

3. § 28, stk. 2, som bliver stk. 3, affattes således:

”Stk. 3. For varer og ydelser, der helt eller delvis leveres mod anden betaling end penge (byttehandel), er afgiftsgrundlaget normalværdien fastsat som hele det beløb, som en kunde i samme omsætningsled som det, hvori leveringen af varer og ydelser finder sted, under frie konkurrencevilkår skulle have betalt på dette tidspunkt for de pågældende varer eller ydelser til en selvstændig leverandør her i landet. Hvis der ikke kan fastsættes nogen sammenlignelig levering af varer eller ydelser, er afgiftsgrundlaget indkøbs- eller fremstillingsprisen, jf. stk. 1, og den avance, der i almindelighed indgår ved levering af varer og ydelser af den pågældende art. Kan begge parter fuldt ud fradrage afgiften af det modtagne, kan afgiften beregnes af forskelsbeløbet.”

4. I § 28, stk. 3, som bliver stk. 4, ændres ”stk. 2” til: ”stk. 3”.

5. § 29 affattes således:

”§ 29. Foretages en levering af en vare eller ydelse, hvor modværdien er lavere end normalværdien, og modtageren af leveringen eller ydelsen ikke har fuld fradragsret i henhold til § 37, stk. 1, skal afgiftsgrundlaget fastsættes på den i § 28, stk. 3, anførte måde, når der mellem leverandør og modtager er et interessefællesskab som omhandlet i stk. 3. I tilfælde, hvor der ikke er en

sammenlignelig levering af varer og ydelser, fastsættes afgiftsgrundlaget dog uden tillæg af sædvanlig avance.

Stk. 2. Er der mellem leverandør og modtager et interessefællesskab sådan som specificeret i stk. 3, kan told- og skatteforvaltningen påbyde, at afgiftsgrundlaget fastsættes på den i § 28, stk. 3, anførte måde dog uden sædvanlig avance, såfremt:

- Modværdien for en leverance af en vare eller ydelse er lavere end normalværdien, og leverandøren ikke har fuld fradragsret, og leveringen er omfattet af en fritagelse, eller
- modværdien for en leverance af en vare eller ydelse er højere end normalværdien, og leverandøren ikke har fuld fradragsret.

Stk. 3. Der anses at være et interessefællesskab mellem en leverandør og en modtager i følgende tilfælde:

- Leverandør og modtager er nært forbundet gennem familie eller andre nære personlige bindinger.
- Leverandør og modtager er nært forbundet gennem ledelsesmæssige eller medlemsmæssige bindinger.
- Når leverandør eller modtager har økonomisk interesse i den anden parts virksomhed eller ejendom.
- Når modtageren eller dennes familie eller nært forbundne personer er ansat hos leverandøren.

Stk. 4. Skatteministeren kan for grupper af virksomheder bestemme, at varer og ydelser, der afgiftsberigtiges efter reglerne i § 28, stk. 1, kan afgiftsberigtiges med et standardbeløb. I tilfælde, hvor afgiftsgrundlaget opgøres på grundlag af en kalkulation, kan skatteministeren tilsvarende bestemme, at afgiftsberigtigelsen skal foretages efter standardbeløb.”.

6. § 34, stk. 1, nr. 3, 2. pkt. affattes således:

”Ved punktafgiftspligtige varer forstås energiprodukter, alkohol og alkoholholdige drikkevarer samt forarbejdet tobak som defineret i fællesskabsbestemmelserne, men ikke gas, der leveres gennem distributionssystemet for naturgas, eller elektricitet.”.

7. § 34, stk. 1, nr. 7, 8 og 9 affattes således:

”7) Salg, ombygning, reparation, vedligeholdelse, befragtning og udlejning af skibe med en bruttotonnage på 5 eller en bruttoregistertonnage på 5 t eller derover bortset fra lystfartøjer, samt levering, udlejning, reparation og vedligeholdelse af disses faste udstyr.

8) Nødvendigt udstyr, der leveres til brug om bord på skibe i udenrigsfart, bortset fra lystfartøjer, samt ydelser, der præsteres for sådanne skibe samt deres ladning.

9) Leveringer af varer bestemt som brændstof til skibe omfattet af nr. 8 og forsyninger, herunder proviant, til skibe til brug om bord eller til salg til passagerer m.v. i overensstemmelse med toldlovens regler.”.

8. Efter § 34, stk. 1, nr. 9 indsættes som nye numre:

10) Salg, ombygning, reparation, vedligeholdelse, befragtning og udlejning af fly, som anvendes af luftfartsselskaber, der mod betaling hovedsageligt flyver i udenrigstrafik, samt levering, udlejning, reparation og vedligeholdelse af disse flys faste udstyr.

11) Nødvendigt udstyr, der leveres til brug om bord i fly omfattet af nr. 10, samt ydelser, der præsteres for sådanne fly samt deres ladning.

12) Levering af varer bestemt som brændstof og forsyninger, herunder proviant, til fly omfattet af nr. 10 i overensstemmelse med toldlovens regler.

13) Salg, ombygning, reparation, vedligeholdelse, befragtning og udlejning af fly, som benyttes af statsinstitutioner, samt af genstande, der er indbygget i eller anvendes ved udnyttelse af disse fly.”.

Nummer 10 – 15 bliver herefter nummer 14 – 19.

9. § 34, stk. 1, nr. 16 ophæves.

10. I § 34, indsættes som nyt stk. 2:

”Stk. 2. Et flyselskab anses i et givent kalenderår for at være omfattet af stk. 1, nr. 10, når selskabets udenrigstrafik udgør mere end 2/3 af dets samlede flytrafik beregnet på baggrund af alle relevante oplysninger i forhold til måling af trafikken i det senest afsluttede regnskabsår. Skatteministeren kan fastsætte de nærmere regler for denne beregning.”.

Stk. 2 – 5 bliver herefter stk. 3 – 6.

11 § 43, stk. 2, nr. 1 og nr. 3, ændres ”75.000 kr.” til: ”100.000 kr.” (to steder).

12. § 46, stk. 1, nr. 2 og nr. 3 affattes således:

”2) aftageren er en afgiftspligtig person her i landet, der får leveret og installeret eller monteret varer her i landet af en virksomhed, der er etableret i udlandet eller for dennes regning,

3) aftageren er en afgiftspligtig person her i landet, der modtager en af de i § 15, stk. 2 og 3, § 16, stk. 2, og §§ 17 - 21 nævnte ydelser fra en virksomhed, der er etableret i udlandet.”.

13. Efter § 46, stk. 7, indsættes som nyt stykke:

”Stk. 8. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om dokumentation for, at aftageren er betalingspligtig efter stk. 1.”.

14. § 57, stk. 5, affattes således:

”Stk. 5. En afgiftspligtig person, der har flere virksomheder registreret hver for sig i henhold til § 47, stk. 3, 2. pkt., kan anvende kvartalet eller kalenderhalvåret som afgiftsperiode, hvis den afgiftspligtige persons samlede omsætning ikke overstiger grænserne i § 57, stk. 3 og 4.”.

15. I § 65, stk. 1 ændres ”§ 46, stk. 1, nr. 3, 2. pkt.” til: ”§ 46, stk. 1, nr. 2 og 3”.

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2008, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 1, nr. 14, der træder i kraft den 1. januar 2009.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Lovforslagets formål

Lovforslaget har hovedsageligt til formål at tilpasse momsloven til EU's momsregler og udnytte nogle muligheder for at indføre særlige nationale bestemmelser dels med henblik på at forebygge og forhindre svig og misbrug af momsreglerne og dels for at lette momsoprævningen.

Lovforslaget består af følgende dele:

- A. Tilpasning af momslovens regler for leveringer af og til fly til EU's regler herfor ("flymoms).
- B. Benyttelse af en ny mulighed i EU's momsregler for at indføre særlige regler for afgiftsgrundlaget ved leveringer mellem interesseforbundne parter og tilpasning til momsdirektivets begreb "normalværdi" ("interesseforbundne parter og normalværdi").
- C. Benyttelse af en mulighed i EU's momsregler for at indføre omvendt betalingspligt ved køb af ydelser fra udlandet ("omvendt betalingspligt").
- D. Tilpasning til momsdirektivets definition af punktafgiftspligtige varer, forhøjelse af værdigrænsen for investeringsgoder, ændrede regler for delregistrerede virksomheder samt præcisering af afgiftsgrundlaget for overførsel af varer til et andet EU-land ("andre ændringer").

2. Lovforslagets indhold

A. "Flymoms"

I Danmark er personbefordring moms fritaget. For flys vedkommende betyder det, at såvel udenrigsflyvninger som indenrigsflyvninger er moms fritaget. Denne regel anvendte Danmark før 6. mandsdirektiv (77/388/EØF af 17. maj 1977) blev vedtaget og Danmark har ifølge det nye direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdisystem (herefter kaldet momsdirektivet), artikel 371, jf. bilag X, del B, nr. 10, lov at beholde reglen, indtil der kommer fælles EU-regler på området.

Momsdirektivet indeholder i artikel 148, litra e – g regler for moms fri leveringer af og til visse fly. Disse regler er gennemført i momsloven, hvor der efter gældende regler sondres mellem, om det konkrete fly flyver i udenrigsfart eller i indenrigsfart. Indkøb til brug for fly i udenrigsfart kan efter gældende momslovs § 34, stk. 1, nr. 7 – 9 og 16 ske moms frit. For indenrigsflyene er der kun delvis moms fri leveringer, idet der ikke kan ske moms fri levering af nødvendigt udstyr samt af proviant og andre fornødenheder (herunder brændstof) til indenrigsflyene. Bortset fra sportsfly kan alle fly leveres og udlejes moms frit.

For udenrigsflyvningerne medfører de gældende bestemmelser, at der i realiteten er 0-momssats, idet der er momsfri leveringer til flyene, og selve flyvningerne er momsfrataget. For indenrigsflyvninger er der kun delvis 0-sats, idet flyselskaberne ikke har fradragsret for indkøbsmoms til indenrigsflyene, da selve personbefordringen er momsfrataget.

EF-Domstolen har imidlertid den 16. september 2004 i sag C-382/02 (Cimber Air mod Skatteministeriet) fastslået, at ordlyden i den gældende momslovs § 34, stk. 1, nr. 7 vedrørende momsfri leveringer af og til fly ikke er i overensstemmelse med ordlyden i momsdirektivets tilsvarende bestemmelse. Momsloven vedrører som omtalt momsfri leveringer af og til ”fly i udenrigsfart”, mens direktivet vedrører momsfri leveringer til ”flyselskaber, der mod betaling hovedsageligt flyver i udenrigstrafik”.

Lovforslaget indeholder forslag om tilpasninger til momsdirektivet som følge af dommen.

For det første betyder dommen, at momsloven skal tilpasses direktivet således, at flyselskaber, der hovedsageligt flyver i udenrigsfart, kan få momsfri leveringer af og til deres indenrigsfly i samme omfang, som de får til deres udenrigsfly. Tilsvarende betyder dommen, at de selskaber, der hovedsagelig flyver i indenrigstrafik, ikke længere skal kunne få momsfri leveringer af og til deres fly.

For så vidt angår indenrigsselskabernes udenrigsflyvninger, kan 0-satsen dog opretholdes, idet indenrigsselskaberne i stedet for momsfri leveringer kan få godtgørelse af indkøbsmomsen efter lovens § 45, stk. 3.

EF-Domstolen overlod til den nationale ret at fastlægge den nærmere fortolkning af, hvornår et flyselskab flyver hovedsageligt i udenrigstrafik. Af Vestre Landsrets dom af 9. november 2005 kan det udledes, at der ved vurdering af, hvorvidt et flyselskab flyver hovedsagelig i udenrigstrafik skal indgå alle relevante elementer i forhold til måling af trafikken og selskabets udenrigstrafik skal udgøre mere end 2/3 af dets samlede trafik. Vestre Landsrets dom vil blive lagt til grund for bedømmelsen af, om et flyselskab er et ”udenrigs- eller indenrigsflyselskab” i momslovens forstand.

Momsreglerne nu og efter ændring samt ændringernes konsekvenser for priserne

		”Udenrigsselskaber”	”Overlevende indenrigsselskaber”
Gældende regler	Udenrigsflyvninger	0-moms	0-sats
	Indenrigsflyvninger	Delvis momsfratagelse og delvis 0-moms	Delvis momsfratagelse og delvis 0-moms
Regler ved gennemførelse af EU-dommen	Udenrigsflyvninger	0-moms	0-moms
	Indenrigsflyvninger	0-moms	Momsfratagelse

0-moms = momsfri leveringer og ingen moms på salg af billetter

Momsfratagelse = Moms på leveringer, der dog ikke kan trækkes fra, idet salg af billetter er momsfri

For det andet betyder dommen, at det kun er flyselskaber, der flyver mod betaling, der kan få momsfri leveringer. En tilpasning af momslovens regler til momsdirektivet vil derfor betyde, at den gældende regel om momsfri leveringer af og til private fly og fly ejet af almindelige erhvervsvirksomheder bortfalder uanset om de flyver udenrigs- eller indenrigs.

Dette vil ikke få nogen reel betydning for almindelige momsregistrerede virksomheder, der indkøber et fly til brug for virksomhedens momspligtige aktiviteter, idet disse vil have fradragsret for købsmomsen, idet flyet anses for at være et driftsmiddel. Grundet fradragsretten vil disse virksomheder ikke lide et økonomisk tab (bortset fra en mindre likviditetsbelastning i perioden fra betaling af købsmomsen til fradragsretten udøves på momsangivelsen). For ikke-momsregistrerede virksomheder og registrerede virksomheder, hvor flyene anvendes til momsfri virksomhed, vil der derimod blive tale om en omkostning, idet disse virksomheder ikke har fradragsret for købsmomsen.

Forslaget vil forbedre *retssikkerheden* på området ved at det nu sikres, at de danske momsregler for leveringer af og til fly svarer helt til EU-reglerne.

Forsvaret er en statslig institution og har dermed ikke fradragsret for indkøbsmoms. For ikke at stille forsvaret dårligere end i dag, foreslås indsat en bestemmelse, hvorefter leveringer af og til fly, der bruges af statsinstitutioner, kan ske momsfrit. Bestemmelsen har hjemmel i momsdirektivets bilag X, del B, nr. 11.

B. ”Interesseforbundne parter og normalværdi”.

En hovedregel i momssystemet er, at en virksomhed har fradragsret for moms af indkøb, der skal anvendes til brug for virksomhedens momspligtige omsætning af varer og ydelser. Momsen der skal betales, beregnes af det vederlag, som virksomheden modtager ved afsætning af sine varer og ydelser – dvs. hovedsagelig salgsprisen. Er der ingen salgspris, fordi varerne f.eks. foræres bort, er der enten ikke fradragsret for momsen af indkøbet af varerne eller, hvis virksomheden har taget fradragsret, fordi man ikke på indkøbstidspunktet vidste, at indkøbet skulle anvendes til ikke fradragsberettigede formål, skal der betales udtagningsmoms af indkøbs- eller fremstillingsprisen eller af den almindelige eller kalkulerede salgspris.

Disse regler kan interesseforbundne parter imidlertid udnytte til egen fordel ved at lade varer og ydelser prisfastsætte kunstigt lavt sådan, at momsfradrag for indkøb bevares, og momsindbetalingen til staten minimeres, idet momsen beregnes ud fra den kunstigt lave pris. Der er tale om interesseforbundne parter, hvis leverandør og modtager er nært forbundet familiemæssigt, økonomisk eller gennem ansættelsesforhold og lignende. For at undgå en sådan momstænkning er der i momslovens § 29, stk. 1, en regel om, at SKAT kan påbyde at afgiftsgrundlaget – det vil sige det beløb momsen beregnes af - sættes til markedsværdien i stedet for den lavere pris, som de nært forbundne parter har fastsat. Reglen blev indtil år 2000 hovedsageligt anvendt til at forhøje afgiftsgrundlaget for virksomhedskantiners salg af mad m.v. til virksomhedens ansatte.

Fra dansk side måtte det imidlertid i 2000 anerkendes, at den praksis, som var dannet på baggrund af reglen i § 29, stk. 1, ikke var i overensstemmelse med reglerne i 6. momsdirektiv. Efter direktivet skulle salgsmomsen beregnes af det faktiske vederlag, og afgiftsgrundlaget kunne derfor som udgangspunkt ikke forhøjes, blot fordi prisen var sat lavt. Det medførte en ændret retsstilling for bl.a. virksomhedskantiner, og virksomhederne har siden kunnet prisfastsætte mad m.v. lavt, og alene betale moms af salgsprisen ved salg til virksomhedens medarbejdere.

Ved direktiv 2006/69/EF af 12. august 2006, som senere er blevet indarbejdet i momsdirektivet 2006/112/EF af 28. november 2006, er det blevet fastsat, at medlemslandene kan fastsætte nationale regler om, at momsgrundlaget er normalværdien i visse tilfælde af leveringer mellem nært forbundne parter. For eksempel i tilfælde, hvor prisen er lavere end normalværdien, og modtageren af leveringen ikke har fuld fradragsret. Formålet med bestemmelsen er at give medlemslandene mulighed for at forebygge momssvig og -unddragelse.

Det foreslås, at der indføres en regel i momsloven om, at afgiftsgrundlaget ved leverancer mellem interesseforbundne parter er leverancens normalværdi, hvis den faktiske salgspris er fastsat kunstigt lavt og modtageren ikke har fuld fradragsret for momsen. Da reglen har til formål at hindre momsmisbrug og momssvig, anses den for at kunne indføres som en berettiget undtagelse for skattestoppet.

Hvor den gældende momslov anvender begreberne ”købs- eller fremstillingspris” og ”almindelig eller kalkuleret salgspris” anvendes i direktiv 2006/69/EF af 12. august 2006 begrebet ”normalværdi”, som værende en almindelig salgspris på det fri marked, eller såfremt en sådan ikke findes, mindst købs- eller fremstillingsprisen. Det foreslås, at momslovens begreber tilpasses momsdirektivet på en sådan måde, at der ved levering af en vare eller ydelse mellem interesseforbundne parter fastsættes, at findes der ikke en almindelig salgspris på det fri marked, så er normalværdien lig med købs- eller fremstillingsprisen – dvs. uden avance.

I ovennævnte tilfælde, hvor modtageren af ydelsen/varen ikke har fuld fradragsret, foreslås reglen om forhøjet afgiftsgrundlag udformet på en *retssikker* måde ved at være objektiv og gælde i alle tilfælde.

Der kan også være mere sjældne tilfælde, hvor en leverance mellem interesseforbundne parter sættes kunstigt lavt, når leverandøren ikke har fuld fradragsret, og leveringen er omfattet af en fritagelse, eller, hvor prisen fastsættes højere end normalværdien, i tilfælde hvor leverandøren ikke har fuld fradragsret.

Det foreslås, at der for sådanne tilfælde indsættes en regel i momsloven om, at SKAT i konkrete tilfælde kan påbyde, at afgiftstilsvaret er normalværdien. En sådan løsning vil være målrettet situationer, hvor det konstateres, at der med henblik på ”moms- eller likviditetsbesparelse” fastsættes en kunstig pris. Reglen vurderes ikke at berøre *retssikkerheden* for de almindelige virksomheder, idet den alene skal benyttes til sikring mod virksomheders mulighed for at lave momstækning gennem kunstig prisfastsættelse.

C. ”Omvendt betalingspligt”

Hovedreglen i momsloven er, at det er leverandøren af en vare eller ydelse, som er ansvarlig for, at der bliver betalt moms af enhver momspligtig transaktion, jf. momslovens § 46, stk. 1. Hovedreglen finder imidlertid i flere tilfælde ikke anvendelse, når sælgeren af den momspligtige vare eller ydelse er etableret i udlandet. Betalingspligten vendes derimod om således, at det er den herværende aftager, som skal afregne og betale momsen for ydelsen eller varen (omvendt betalingspligt). Reglen om omvendt betalingspligt anvendes dog alene på salg til afgiftspligtige personer, d.v.s. virksomheder, hvor det er muligt at gennemføre en efterfølgende afgiftskontrol. Private købere er således ikke omfattet af reglen.

Med rådets direktiv 2000/65/EF af 17. oktober 2000, nu indarbejdet i momsdirektivet, blev reglerne om fiskale repræsentanter for udenlandske virksomheder afskaffet, og samtidig blev der åbnet mulighed for at medlemslandene kan vælge at udvide det eksisterende anvendelsesområde for omvendt betalingspligt.

Der blev fremsat lovforslag herom ved L 19 af 3. oktober 2001, men på grund af folketingsvalget i november 2001 bortfaldt lovforslaget. Da Danmark var forpligtiget til at gennemføre direktivets bestemmelser om afskaffelse af den fiskale repræsentant senest 1. januar 2002, blev lovforslaget genfremsat i reduceret form og vedtaget uden regler om udvidet brug af omvendt betalingspligt.

Brug af omvendt betalingspligt har til formål at sikre, at den betalingspligtige befinder sig indenfor rækkevidde af de nationale skattemyndigheders jurisdiktionsområde. Hermed sikres staten mod indtægtstab ved manglende afregning og indbetaling af moms, som ellers ville påhvile den udenlandske leverandør. Den omvendte betalingspligt fritager endvidere skattemyndighederne for den vanskeligere og mere ressourcekrævende direkte kommunikation med de udenlandske virksomheder, idet virksomhederne siden 1. januar 2002 ikke har været repræsenteret ved en herboende repræsentant.

Her i landet varetages opgaven med udenlandske virksomheders registrering og afregning ved Skattecenter Tønder. Skattecenteret har oplevet en voldsom stigning i antallet af udenlandske virksomheder, der i dag overstiger 3.500, som er registreret her. Der er stor usikkerhed om, hvorvidt virksomhederne angiver korrekt, ligesom der er stigende problemer med restancer, som skal inddrives via bistandsaftaler, hvilket både er ressource- og tidskrævende for SKAT.

Det foreslås, at brugen af omvendt betalingspligt udvides således, at den omvendte betalingspligt bliver hovedreglen, når det gælder udenlandsk etablerede virksomheders momspligtige salg af ydelser til virksomheder her i landet. Reglen foreslås at være obligatorisk, gælde både når den danske virksomhed er en momspligtig og momsfri virksomhed samt omfatte ydelser købt fra såvel virksomheder i andre EU-lande samt i 3. lande.

Omvendt betalingspligt vil for den udenlandske virksomhed betyde, at den ikke skal momsregistreres for de transaktioner, hvor den danske virksomhed, som aftager ydelsen, er gjort betalingspligtig. I stedet kan myndighederne henvende sig til den indenlandske aftager, der forventes at være mere fortrolig med den nationale lovgivning og administration.

Den omvendte betalingspligt gælder allerede i forhold til en lang række ydelser såsom konsulentbistand fra rådgivningsvirksomheder, advokater og revisorer, og ved grænseoverskridende transport og lastning af varer, jf. momslovens § 46, stk. 1, nr. 3. Endvidere er det sådan, at virksomhederne ved køb af varer fra virksomheder i andre EU-lande og 3. lande er ansvarlige for angivelse/afregning af henholdsvis erhvervs- og importmoms.

Som omtalt har EU-reglerne fra år 2000 givet medlemslandene mulighed for anvende omvendt betalingspligt i videre omfang end de områder, hvor direktivet fastsætter obligatorisk brug af reglen. Danmark har dog hidtil kun i yderligere ét tilfælde valgt at anvende reglen om udvidet omvendt betalingspligt, nemlig i forbindelse med levering og installation eller montering af varer her i landet. Efter momslovens § 46, stk. 1, nr. 2, er den danske aftager således altid betalingspligtig, når denne er momsregistreret i Danmark og leverancen udføres af en virksomhed etableret i et andet EU-land, eller for dennes regning. Det er imidlertid et problem, at der i det omfang den udenlandske virksomhed efterfølgende skal foretage eftersyn eller reparation af den installerede vare, gælder der

ikke omvendt betalingspligt, og den udenlandske virksomhed skal derfor momsregistreres her i landet og angive og afregne momsen her.

Udvidelsen af anvendelsesområdet for den omvendte betalingspligt får generelt set den største betydning for udenlandske virksomheders leverancer af byggeydelser her i landet, f.eks. polske håndværkere. En række af disse virksomheder vil kunne afmeldes fra momsregistrering, idet forpligtelsen til at afregne moms overgår til den danske aftager. Kun i det omfang de udenlandske virksomheder afsætter ydelser til private, skal de bibeholde deres registreringsforhold, idet det dog vil være sådan, at uanset registreringen er de omfattet af omvendt betalingspligt for deres salg af ydelser til afgiftspligtige personer her i landet.

Anvendelsesområdet for den omvendte betalingspligt i momslovens § 46, stk. 1, foreslås også at komme til at gælde salg til danske virksomheder, der ikke er momsregistreret (driver momsfri virksomhed). Det betyder, at f.eks. en tandlæge vil skulle afregne momsen, hvis denne får leveret og installeret eller monteret et nyt apparat af en udenlandsk leverandør. Dette vil medføre en administrativ byrde for virksomheden, men denne skønnes ikke at blive særlig stor, idet momsfrie virksomheder allerede i dag er betalingspligtige, hvis de indkøber varer fra virksomheder i andre EU-lande for over 80.000 kr. årligt. Desuden vil disse som regel være registreret med andre pligter overfor SKAT. Myndighederne vil i forbindelse med kontrollen af f.eks. lønsumsafgiften samtidig kunne gennemføre en moms kontrol hos disse virksomheder.

Det foreslås endvidere, at reglen om omvendt betalingspligt for levering og installering eller montering af varer samt modtagelse af ydelser, jf. momslovens § 46, stk. 1, nr. 2 og 3, skal gælde for leverancer fra både EU-lande og lande uden for EU. Hidtil har alene EU-virksomheder været omfattet af reglen om omvendt betalingspligt. Ved også at lade de omhandlede leverancer fra tredjelande være omfattet af reglen om omvendt betalingspligt udelukkes risikoen for misforståelser i situationer, hvor den danske virksomhed får leveret og installeret eller monteret varer eller modtager ydelser fra virksomheder fra lande både i og udenfor EU.

På grund af den relativt store usikkerhed om, hvorvidt de udenlandske virksomheder angiver korrekt, samt et stadig stigende problem med restancer, foreslås det, at reglerne om omvendt betalingspligt bliver obligatorisk, således at staten bedst muligt sikres mod indtægtstab ved manglende afregning og indbetaling af moms fra de udenlandske virksomheder.

Ud over at reglen er obligatorisk og dermed *retssikker*, skønnes det at styrke de danske virksomheders retssikkerhed at de selv er ansvarlige for momsbetalingen og derved kan undgå sager, hvor der rejses tvivl om betalingen.

D. "Andre ændringer"

Momsloven fastsætter, at for investeringsgoder skal der ske regulering af det oprindelige momsfradrag, som virksomheden har foretaget på tidspunktet for købet eller ibrugtagningen af godet, hvis der sker ændringer i anvendelsen af godet inden for 5 år - dog op til 10 år for fast ejendom.

Reglerne om regulering af momsfradragets retten for større anskaffelser (investeringsgoder) har baggrund i, at i modsætning til hvad der er det skattemæssige udgangspunkt, hvor sådanne goder afskrives over brugstiden, så opnår virksomheden "straksfradrag" for købsmomsen på anskaffelses-/ibrugtagningstidspunktet.

Reguleringen sikrer, at fradragsretten, i stedet for kun at afspejle godets brug på anskaffelsestidspunktet, tilpasses eventuelle ændringer i brugen inden for reguleringsperioden. Dermed kan reguleringsreglerne tillige opfattes som et værn mod utilsigtet udnyttelse af momsfradragsretten.

Værdigrænsen for investeringsgoder, herunder årlige reparations- og vedligeholdelser af fast ejendom, blev senest ændret fra 50.000 kr. til 75.000 kr. den 1. januar 1996.

Det foreslås, at værdigrænsen for investeringsgoder, herunder årlige reparations- og vedligeholdelser af fast ejendom, forhøjes fra 75.000 kr. til 100.000 kr. Forslaget vil give virksomhederne en administrativ besparelse, da de undgår nogle reguleringer.

Det foreslås desuden, at ændre afregningsperioden for delregistrerede virksomheder, der fører separat regnskab. Gældende regler siger, at hvis en person har to virksomheder og ønsker at føre separate regnskaber for virksomhederne, kan de blive momsregistreret hver for sig. Imidlertid skal begge virksomheder benytte månedsafregning uanset virksomhedernes omsætning. Reglen er indført for at undgå, at virksomheder splittes op for at undgå månedsafregning i stedet for kvartalsafregning.

Forslaget vil betyde, at virksomhederne kan bruge halvårsafregning, hvis den samlede omsætning i virksomhederne er under 1 mio. kr. og kvartalsafregning, hvis den samlede omsætning er mellem 1 og 15 mio. kr. årligt.

Forslaget kræver ændringer i SKAT's maskinelle omregistreringssystem, og da den årlige omregistrering af virksomheder foretages i november måned, foreslås det, at ændringen for de delregistrerede virksomheder først træder i kraft den 1. januar 2009.

Herudover foreslås, at det eksplicit fastsættes i momsloven, at overfører en afgiftspligtig person varer til et andet EU-land til brug for dennes virksomhed i det andet EU-land, er afgiftsgrundlaget købs- eller fremstillingsprisen. I gældende lov henvises blot til EU-regler, som imidlertid også indeholder transaktioner, der ikke anses for overførsel af varer, hvilket har bevirket, at det fremgår af Momsvejledningen, D.8, at værdien af de pågældende varer er virksomhedens almindelige pris ved salg af de pågældende varer. Findes en sådan salgspris ikke, skal virksomheden anvende en kalkuleret salgspris. I det nye momsdirektiv (2006/112/EF af 28. november 2006) er det i artikel 76 fastsat udtrykkeligt, at afgiftsgrundlaget ved overførsel af varer er købs- eller fremstillingsprisen.

Endelig indeholder lovforslaget en tilpasning af momslovens definition af punktafgiftspligtige varer til det nye momsdirektiv EC/112/2006 af 28. november 2006, som erstatter 6. momsdirektiv (67/377/EF af 17 maj 1977) og skal være gennemført den 1. januar 2008. I definitionen fastsættes udtrykkeligt, at den ikke omfatter gas, der leveres gennem distributionssystemet for naturgas, eller elektricitet.

Økonomiske konsekvenser for det offentlige

Forslaget om flymoms skønnes med en vis usikkerhed at medføre et årligt provenutab for staten på mellem 175 og 200 mio. kr. I finansåret 2008 skønnes et tab på mellem 160 og 185 mio. kr. Forslaget om interesseforbundne parter skønnes at medføre et årligt merprovenu for staten på ca. 200 mio. kr. I finansåret 2008 skønnes merprovenuet at blive 185 mio. kr.

Forslaget om investeringsgoder skønnes at medføre et årligt provenutab for staten på mellem 5 og 10 mio. kr.

Forslaget om delregistrerede virksomheder skønnes at medføre et årligt provenutab for staten på ca. 2 mio. kr. I finansåret 2009 skønnes forslaget dog at medføre et engangstab på ca. 45 mio. kr., som følge af at momsindbetalinger, der efter gældende regler vil finde sted i 2009, med forslaget forskydes til 2010, når virksomhederne ændrer afregningsperiode.

Forslaget om omvendt betalingspligt skønnes ikke at have nævneværdige provenumæssige konsekvenser.

Administrative konsekvenser for det offentlige

[Forslaget om omvendt betalingspligt skønnes at medføre en mindre administrativ besparelse for det offentlige ved færre momsregistreringer af udenlandske virksomheder og omkostninger ved inddrivelse af moms hos udenlandske virksomheder.

Forslagets øvrige dele skønnes ikke at have administrative konsekvenser for det offentlige.]

Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget skønnes med en vis usikkerhed at medføre, at luftfartselskaber, der hovedsageligt flyver i udenrigsfart, får en økonomisk gevinst på mellem 175 og 200 mio. kr. årligt, som vil kunne medføre et prisfald på ca. 7 % for selskabernes indenrigsflyvninger. Det antages, at forslaget vil betyde, at der i fremtiden kun helt undtagelsesvis vil være selskaber der flyver mindre end 2/3 i udenrigsfart og derfor i momsmæssig henseende vil være ”indenrigsflyvselskaber”. Sådanne ”indenrigsflyvselskaber” vil få en meromkostning i relation til indenrigsflyvningerne, der kan betyde stigende billetpriser på ca. 10 % for disse flyvninger.

Forslaget om interesseforbundne parter skønnes at give virksomhederne (overvejende i forbindelse med kantiner) en meromkostning på ca. 200 mio. kr. årligt.

Forslaget om omvendt betalingspligt skønnes at medføre en mindre likviditetsgevinst for virksomhederne. Likviditetsgevinsten opstår, fordi betalingsfristen i forhold til de udenlandske virksomheder oftest er kortere end kredittiden ved momsafregningen i forhold til de danske skattemyndigheder.

Forslaget om investeringsgoder og delregistrering skønnes at give virksomhederne en økonomisk gevinst på henholdsvis mellem 5 og 10 mio. kr. og 2 mio. kr. årligt.

Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Skal vurderes af Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

[Forslaget om flymoms forventes at give ”indenrigsflyvselskaberne” et forenklet system, hvor alle leverancer er momsfri. Dette vurderes at medføre færre administrative omkostninger for disse udenrigsflyvselskaber end nu, hvor der rent momsmæssigt skal føres regnskab med andelen af indkøb, der vedrører udenrigsflyene, idet de fleste varer og ydelser efter gældende regler ikke kan

leveres momsfrit til indenrigsflyene. Forslaget forventes ikke at have nævneværdige administrative konsekvenser for ”indenrigsflyelskaberne”.

Forslaget om interesseforbundne parter skønnes at give virksomhederne visse øgede administrative omkostninger til beregning af normalværdien.

Omvendt betalingspligt skønnes at medføre begrænsede administrative omkostninger – specielt for ikke-momsregistrerede virksomheder.

Forslaget om investeringsgoder skønnes at give erhvervslivet en administrativ lettelse på ca. 0,5 mio. kr. årligt.]

Miljømæssige konsekvenser

Forslaget skønnes ikke at have nævneværdige konsekvenser for miljøet.

Regionale konsekvenser

Det skønnes, at forslaget ikke har nævneværdige regionale konsekvenser, idet det dog ikke kan udelukkes, at flyelskaberne vil finde det urentabelt at flyve visse indenrigsruter.

Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget har ikke administrative konsekvenser for borgerne.

Forholdet til EU-retten

Forslaget gennemfører momsdirektiv 2006/112/EF af 28. november 2006, idet definitionen af punktafgiftspligtige varer ændres. Endvidere bringes momslovens bestemmelser om momsfri leveringer af varer og ydelser til flyelskaber i overensstemmelse med momsdirektivets regler.

Endvidere anvendes alle momsdirektivets muligheder for at bruge omvendt betalingspligt ved køb af ydelser fra udlandet og direktiv 2006/69/EF af 24. juni 2006 gennemføres ved at bruge normalværdien ved levering af visse varer og ydelser mellem interesseforbundne parter (direktiv 2006/69/EF er indarbejdet i momsdirektivet 2006/112/EF).

Kommunikationsplan

Målgrupperne for lovforslaget er:

- Flyelskaber samt virksomheder der sælger og udlejer fly samt leverer varer og ydelser til fly.
- Virksomheder der sælger ydelser og varer til interesseforbundne parter, herunder specielt virksomheder med kantiner.
- Virksomheder der indkøber ydelser fra udenlandske virksomheder.
- Delregistrerede virksomheder.
- Virksomheder med investeringsgoder.

Et udkast til lovforslaget har været sendt i høring hos relevante parter og blev samtidig gjort offentlig tilgængeligt på Skatteministeriets hjemmeside www.skm.dk, hvor høringssvarene også er blevet offentliggjort.

Når lovforslaget er endeligt vedtaget, vil loven være tilgængelig på Skatteministeriets hjemmeside www.skm.dk.

SKAT vil efter vedtagelsen af lovforslaget informere om de nye regler på sin hjemmeside www.skat.dk.

De nye regler vil endvidere komme til at fremgå af SKATs Momsvejledning.

Sammenfatning af lovforslagets konsekvenser

	Positive konsekvenser	Negative konsekvenser
Økonomiske konsekvenser for stat, regioner og kommuner	Forslaget vedrørende interesseforbundne parter skønnes at medføre et merprovenu for staten på ca. 200 mio. kr. årligt.	Forslaget vedrørende flymoms skønnes at medføre et provenutab for staten på mellem 175 og 200 mio. kr. Forslaget om investeringsgoder og delregistrerede virksomheder skønnes at medføre provenutab på henholdsvis mellem 5 - 10 mio. kr. og 2 mio. kr. årligt.
Administrative konsekvenser for stat, regioner og kommuner	Forslaget om omvendt betalingspligt skønnes at medføre en mindre administrativ besparelse for SKAT	Forslaget om delregistrerede virksomheder skønnes at medføre en engangsudgift i SKAT på 1,5 mio. kr. til systemtilretning samt 75.000 kr. til information.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	xxx	Xxx

Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Forslaget skønnes at medføre, at indenrigsflyfartselskaberne får en økonomisk gevinst på mellem 175 og 200 mio. kr. Disse flyselskabers gennemsnitlige billetpris på indenrigsflyvninger kan alt andet lige falde med ca. 7 pct. Forslagene om investeringsgoder og delregistrerede virksomheder skønnes at give virksomhederne en økonomisk gevinst på henholdsvis mellem 5 -10 mio. kr. og 2 mio. kr. årligt.	Eventuelle flyselskaber, der flyver hovedsagelig indenrigsfart, vil få et økonomisk tab, som skønnes overvæltet på forbrugerne ved stigende billetpriser på indenrigsruterne på ca. 10 pct. Forslaget om interesseforbundne parter skønnes at øge virksomhedernes omkostninger med ca. 200 mio. kr. årligt.
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Regionale konsekvenser	Ingen	Ingen nævneværdige, idet det dog ikke kan udelukkes, at flyselskaberne vil finde det urentabelt at beflyve visse ruter.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Forslaget gennemfører momsdirektiv 2006/112/EF, idet definitionen af punktafgiftspligtige varer ændres. Endvidere bringes momslovens bestemmelser om momsfri leveringer af varer og ydelser til flyselskaber i overensstemmelse med momsdirektivets regler. Endvidere anvendes alle momsdirektivets muligheder for at bruge omvendt betalingspligt ved køb af ydelser fra udlandet og 2006/69/EF af 24. juni 2006 gennemføres ved brugen af normalværdien ved levering af visse varer og ydelser mellem interesseforbundne parter (direktiv 2006/69/EF er indarbejdet i momsdirektivet 2006/112/EF).	

Høring

Lovforslaget har været sendt i høring hos Advokatsamfundet, Alpha A/S, Amtsrådsforeningen i Danmark, AOPA Danmark, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Cimber Air, DANSAM, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Erhverv, Dansk Handel og Service (HTS), Dansk Industri, Dansk Landbrug, Dansk Told og Skatteforbund, dansk Transport og Logistik, DAT, Den Danske Dommerforening, Den Danske Skatteborgerforening, Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, Erhvervsflyvningens Sammenslutning, Finansministeriet, Foreningen af Danske Flyrelaterede

Virksomheder, Forbrugerrådet, Forbrugerstyrelsen, Foreningen Danske Revisorer, HORESTA, HTS-A Arbejdsgiverforeningen, HTSi, Håndværksrådet, Foreningen af Registrerede Revisorer, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Forsvarsministeriet, Justitsministeriet, Kommunernes Landsforening, Kongelig Dansk Aeroklub, Konkurrencestyrelsen, Landbrugsraadet, OPM Aviation Services ApS, SAS, SKAT, SKATS's retssikkerhedschef, Skatterevisorforeningen, Statens Luftfartsvæsen, Sterling Airways A/S, Sun Air, Trafikministeriet og Økonomi- og Erhvervsministeriet.

I oversigten nedenfor er de modtagne høringssvar gengivet og kommenteret i kort form.

Organisation	Bemærkninger i høringssvar	Kommentar til høringssvar

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Ændringen er en konsekvens af, at der indsættes et nyt stk. 2 i § 28.

Til nr. 2

I den gældende momslov fastslås i § 10, at EU's regler anvendes ved fastlæggelse af, om en afgiftspligtig persons overførsel af en vare til et andet medlemsland af en vare til brug for dennes virksomhed i det andet EU-land, skal sidestilles med en levering af en vare, som er momspligtig. I momsloven fastsættes ikke decideret hvilket afgiftsgrundlag, der skal bruges ved momsregningen, idet det dog implicit må være EU's regler herfor.

Imidlertid fastsætter momsdirektivets artikel 76 udtrykkeligt, at afgiftsgrundlaget er fremstillings- eller købsprisen. Det foreslås, at dette også indskrives i momsloven som ny § 28, stk. 2.

Det fremgår imidlertid af Momsvejledningen som fastlægger praksis, afsnit D.8, at værdien af de pågældende varer er virksomhedens almindelige pris ved salg af de pågældende varer. Findes en

sådan salgspris ikke, skal virksomheden anvende en kalkuleret salgspris. Forslaget vil betyde en ændring i Momsvejledningen, som dog skønnes at have lille konkret betydning.

Til nr. 3

Lovens § 28, stk. 2, som bliver stk. 3, fastsætter afgiftsgrundlaget i situationer, hvor der enten ikke er en faktisk salgspris, eller hvor denne salgspris ikke skal anvendes som basis for momsberegningen.

I Rådets direktiv 2006/69/EF, hvor blandt andet muligheden for at indføre andet afgiftsgrundlag for interesseforbundne parter, blev fastsat, jf. bemærkningerne til nr. 5, blev fastsat en ny definition af dette afgiftsgrundlag under betegnelsen ”normalværdien”. Normalværdien svarer i det store hele til de hidtidige EU-regler i 6. momsdirektiv om det afgiftsgrundlag, som i den danske momslov er udtrykt som ”almindelig eller kalkuleret salgspris”. Definitionen fra direktivet er senere blevet indarbejdet i momsdirektivet 2006/112/EF, artikel 72.

I forhold til tidligere præciseres det dog i EU-reglerne, at normalværdien er salgsprisen ved levering af den pågældende vare eller ydelse i fri konkurrence, hvilket vil sige, at sælger virksomheden ikke selv varen/ydelsen til andre end f.eks. interesseforbundne parter, skal det vurderes, om der findes en pris på det fri marked for en tilsvarende vare/ydelse. I momsloven er den kalkulerede salgspris – det vil sige prisen i tilfælde, hvor virksomheden ikke sælger varen til normal pris – hidtil defineret som alle virksomhedens omkostninger til at købe- eller fremstille varen tillagt normal avance. En sådan kalkuleret salgspris vil normalt svare til prisen i fri konkurrence.

Imidlertid indebære den nye EU-definition af normalværdien, at der kan være tilfælde, hvor der ikke findes en almindelig salgspris på det fri marked.

Tages virksomhedskantinerne som eksempel – og virksomheden ikke sælger mad mv. til andre end virksomhedens ansatte m.v. til lav pris – skal virksomheden efter momsdirektivet fastlægge, om der på et frit marked sælges samme varer og ydelser af andre leverandører, f.eks. smørrebrødsudsalg, frokostrestauranter, cafeterier og lignende virksomheder. Umiddelbart er de nævnte leverandører dog ikke sammenlignelige med virksomhedskantinerne, som ud over at have salg af mad og drikkevarer for eksempel også fungerer som frokoststuer, hvor personalet kan indtage egen medbragt mad, og blot købe drikkevarer. Det vil derfor næppe være muligt at fastlægge en ”normalværdi” på et frit marked for alle kantinens varer og ydelser.

Et andet eksempel kan være udlejning til personalet af en båd eller bil. Her vil sandsynligvis være andre leverandører, der udlejer disse varer på et frit marked på samme tidspunkt til ikke nært forbundne kunder. Det må forudses, at der i visse situationer kan opstå tvivl om fastlæggelse af en konkret normalværdi, men virksomhederne kan anmode om bindende svar efter gældende regler.

Momsdirektivets nye definition af normalværdien fastsætter derfor, at findes en sådan almindelig salgspris eller pris på det frie marked ikke, kan medlemslandene fastsætte normalværdien, dog sådan at den mindst udgør købs- eller fremstillingsprisen på tidspunktet for transaktionen. For ydelser gælder dog, at normalværdien udgør mindst en værdi svarende til udgifterne til levering af ydelsen. Dette svarer til at købs- og fremstillingsprisen kan fastsættes med eller uden avancetillæg.

Det foreslås, at momslovens § 28, stk. 2, som bliver stk. 3, ændres således, at den gennemfører den nye definition af normalværdi. Det foreslås i den forbindelse, at det bestemmes, at findes en sammenlignelig salgspris på det frie marked ikke, skal afgiftsgrundlaget være købs- eller

fremstillingsprisen og den avance, der i almindelighed indgår ved levering af varer og ydelser af den pågældende art. At avancen indgår betyder, at lovens gældende regler for beregning af kalkuleret salgspris i forbindelse med byttemhandel og byggeri for egen regning m.v. forbliver uændrede.

For så vidt angår afgiftsgrundlaget ved leverancer mellem interesseforbundne parter henvises til bemærkningerne til nr. 5.

Til nr. 4

Ændringen er en konsekvens af, at der indsættes et nyt stk. 2 i § 28.

Til nr. 5

For at undgå at virksomheder ved at sætte en kunstig lav pris for varer eller ydelser i forbindelse med leverancer til interesseforbundne parter og derved minimerer momsbetalingen foreslås det bruge en mulighed i Rådets direktiv 2006/69/EF om, at afgiftsgrundlaget i sådanne tilfælde kan fastsættes til normalværdien, jf. den foreslåede § 29, stk. 1 – 2.

En hovedregel i momssystemet er, at en virksomhed har fradragsret for moms af indkøb, der skal anvendes til brug for virksomhedens momspligtige omsætning af varer og ydelser, jf. lovens 37 og 38. Momsen der skal betales, beregnes af det vederlag, som virksomheden modtager ved afsætning af sine varer og ydelser – dvs. hovedsagelig salgsprisen, jf. § 27. Er der ingen salgspris, fordi varerne f.eks. foræres bort, er der enten ikke fradragsret for moms af indkøbet af varerne, jf. § 42, eller, hvis virksomheden har taget fradragsret, fordi den ikke på indkøbstidspunktet viste, at indkøbet skulle anvendes til ikke fradragsberettigede formål, f.eks. som gave eller indehaverens private brug, skal der betales udtagningsmoms efter § 5, stk. 2 og 3 af indkøbs- eller fremstillingsprisen, jf. § 28, stk. 1.

Som momsreglerne er i dag kan interesseforbundne parter udnytte momsreglerne til egen fordel, ved at lade varer og ydelser prifsætte lavt sådan, at momsfradrag for indkøb bevares, og momsindbetalingen til staten minimeres.

Nedenfor i eksempel 1 – 3 vises forskellige eksempler på metoder til værdiansættelse af virksomhedskantiners salg af mad til de ansatte, og hvordan momsreglerne kan udnyttes til at minimere momsbetalingen til staten.

Eks. 1 Salg af mad til markedspris (normalværdi)

Kr. pr. person om måneden	Momsfradrag	Salgspris	Moms til staten
Indkøb af mad m.v. 1.250	250	1.875	375
Løn m.v. 500			

Udgift virksomhed: 0 kr.

Udgift medarbejder: 1875 kr.

Samlet udgift for virksomhed og medarbejdere: 1.875 kr.

Momsindtægt stat: 125 kr.

Eks. 2 Salg af mad under markedspris – virksomheden giver 1.000 kr. i tilskud til at nedsætte prisen på kantinekosten

Kr. pr. person om måned	Momsfradrag	Salgspris	Moms til staten
Indkøb af mad m.v. 1.250			
Løn m.v. 500	250		
”Tilskud “ 1.000		625	125

Udgift virksomhed: 1.000 kr.

Udgift medarbejder: 625 kr.

Samlet udgift for virksomhed og medarbejdere: 1.625 kr.

Momsindtægt stat: - 125 kr.

Som det ses af eksempel 1 og 2 kan salgsprisen for maden i kantinen nedsættes med mere end de 1.000 kr., som virksomheden vil give i tilskud, fordi momsindbetalingerne til staten falder jo lavere salgsprisen er.

Medarbejderne opnår derfor en økonomisk fordel ved en prisnedsættelse på kantinemad frem for lønforhøjelse. En fordel, der reelt er endnu større på grund af direkte indkomstskat af lønindtægten. Ved at nedsætte prisen på kantinemad nedsættes de samlede udgifter for virksomhed og medarbejdere, og derved er der et incitament for begge parter til at søge en sådan løsning.

Virksomheden kunne også vælge at gøre kantinemaden helt gratis for medarbejderne. Men, som det fremgår af eks. 3 nedenfor, er dette en dyr løsning for virksomheden, og samlet set dyrere for virksomhed og medarbejdere, end ordningen med tilskud til nedsættelse af kantinemadsprisen.

Eks. 3 Gratis kantinemad

Kr. pr. person om måneden	Momsfradrag	Salgspris	Moms til staten
Indkøb af mad m.v. 1.250 ¹	0		
Løn m.v. 500			
”Tilskud” 1.750		0	0

¹Hvis momsfradrag på 250 kr. er taget ved indkøb skal der betales udtagningsmoms

Udgift virksomhed: 1.750 kr.

Udgift medarbejder: 0 kr.

Samlet udgift for virksomhed og medarbejder: 1.750 kr.

Momsindtægt stat: 250 kr. (jf. note 1)

Eksemplerne viser, at momsbetalingen til staten minimeres i eksempel 2 ved at sætte salgsprisen på maden til de ansatte lavt, og samtidig ses det, at parterne samlet set har interesse heri.

En sådan lav prisfastsættelse kan anvendes fordelagtigt i forbindelse med alle *personalegoder*, hvor der opkræves betaling. Tilbagebetalingssagerne samt eksempler fra andre lande viser imidlertid, at ordningen med lav prisfastsættelse også anvendes i visse andre situationer, f.eks. udlejning af investeringsgoder som lystfartøjer og biler, salg af brugt edb-udstyr m.v. og byggesektoren, hvor et byggeselskab (A) med fuld fradragret opfører ejendomme til kunstig lav pris og dermed nedsat momsbetaling for et selskab (B) – der ejes af virksomhed A – og som sælger ejendommene

momsfrit.

I ovennævnte tilfælde, hvor modtageren af ydelsen/varen ikke har fuld fradragsret foreslås reglen om forhøjet afgiftsgrundlag at være objektiv og gælde i alle tilfælde, jf. den foreslåede § 29, stk. 1.

Der kan også være mere sjældne tilfælde, hvor en leverance mellem interesseforbundne parter sættes kunstigt lavt, når leverandøren ikke har fuld fradragsret, og leveringen er omfattet af en fritagelse, eller prisen fastsættes højere end normalværdien, i tilfælde hvor leverandøren ikke har fuld fradragsret. Som eksempel på det første kan være en virksomhed, der leverer både en momspligtig vare og momsfri ydelse og derfor ikke har fuld fradragsret. Sælges ydelserne for eksempel samlet i en pakke til en virksomhed med fuld fradragsret kan det være en fordel for sælger at prisfastsætte den momspligtige vare højt og den momsfri ydelse lavt. Resultatet vil nemlig være, at den momsfri omsætning gøres lav og derved får virksomheden en højere delvis fradragsret. Da køberen har fuld fradragsret for sin købsmoms interesserer denne sig kun for pakkens samlede indkøbspris. Et eksempel på overpris kan være en virksomhed på halvårsafregning, der sælger en vare til overpris til en forbunden virksomhed, som er på månedsafregning. Købervirksomheden vil opnå fradrag for/tilbagebetaling af den betalte købsmoms til sælgervirksomheden, før sælgervirksomheden skal indbetale moms til staten. Samlet opnår de to virksomheder hermed en likviditetsgevinst.

Det foreslås, at der i § 29, stk. 2, indsættes en regel om, at SKAT i sådanne sjældnere tilfælde kan påbyde, at afgiftstilsvaret er normalværdien. En sådan løsning vil være målrettet mod situationer, hvor det konstateres, at der med henblik på ”moms- eller likviditetsbesparelse” fastsættes en kunstig pris.

Det foreslås endvidere, at i alle tilfælde, hvor moms efter § 29 skal fastsættes anderledes end den faktiske salgspris, skal afgiftsgrundlaget være normalværdien, dog uden den sædvanlige avance i tilfælde af, at afgiftsgrundlaget baseres på købs- eller fremstillingsprisen. Vedrørende beskrivelse af afgiftsgrundlaget henvises til i øvrigt til bemærkningerne til nr. 3.

Endelig foreslås, at momsdirektivets definition af interesseforbundne parter indsættes i momsloven som § 29, stk. 3. Interesseforbundne parter er leverandører og modtagere mellem hvem, der findes personlige, ledelsesmæssige eller medlemsmæssige bindinger samt ejendomsretlige, finansielle eller retlige bindinger eller andre nære bindinger, som fastsat af medlemsstaten. Nære bindinger kan også omfatte forholdet mellem en arbejdsgiver og arbejdstager, eller personer der er knyttet til arbejdstagerne.

Forslagets § 29, stk. 4 svarer til den gældende § 29, stk. 2.

Til nr. 6

Det foreslås, at momslovens definition af punktafgiftspligtige varer tilpasses det nye momsdirektiv EC/112/2006, som erstatter 6. momsdirektiv (67/377/EF) og skal være gennemført den 1. januar 2008. I definitionen fastsættes udtrykkeligt, at den ikke omfatter gas, der leveres gennem distributionssystemet for naturgas, eller elektricitet.

Til nr. 7

De foreslåede nye nr. 7 – 9 i lovens § 34, stk. 1, vedrører afgiftsfri levering af varer og ydelser til skibe. Bortset fra en præcisering i nr. 9, svarer disse bestemmelser til de regler vedrørende skibe, der i den gældende lovs § 34, stk. 1, nr. 7 - 9 og 16.

I gældende § 34, stk. 1, nr. 16 står, at ”levering af proviant og andre fornødenheder til skibe..” er fritaget for afgift. Den danske sprogversion af 6. momsdirektiv som afspejler den danske bestemmelses ordlyd, svarer imidlertid ikke til ordlyden i den franske og engelske sprogudgaves tilsvarende bestemmelse i 6. momsdirektiv (artikel 15, nr. 4). Det foreslås, at bestemmelsen tilpasses ordlyden i de engelske og franske sprogudgaver således, at følgende ordlyd anvendes: ”leveringer af varer bestemt som brændstof og forsyninger, herunder proviant, til skibe...”. Herved præciseres, at levering af brændstof til skibe i udenrigsfart kan leveres momsfrit. Ændringen berører ikke praksis.

Til nr. 8

De foreslåede nye nr. 10 - 12 i lovens § 34, stk. 1, indeholder nye regler for momsfri leveringer af og til fly. Forslaget tilpasser disse regler til momsdirektivet og er en følge af en EU-dom, jf. de almindelige bemærkninger.

I overensstemmelse med dommen foreslås i paragraffens nr. 10, at det kun er flyselskaber, der flyver mod betaling, der kan få momsfri leveringer. Dette medfører, at det ikke fremover vil være muligt at få momsfri leveringer af varer og ydelser til private fly og fly ejet af almindelige erhvervsvirksomheder (uanset om de flyver udenrigs- eller indenrigs). Selve flyene vil heller ikke kunne leveres eller lejes momsfrit.

Dette vil ikke få nogen reel betydning for almindelige momsregistrerede virksomheder, der indkøber et fly til brug for virksomhedens momspligtige aktiviteter, idet disse vil have fradragsret for købsmomsen på normal vis, fordi flyet anses for at være et driftsmiddel. Grundet fradragsretten vil disse virksomheder ikke lide et økonomisk tab (bortset fra en mindre likviditetsbelastning i perioden fra betaling af købsmomsen til fradragsretten udøves på momsangivelsen). For ikke-momsregistrerede virksomheder og registrerede virksomheder, hvor flyene anvendes til momsfri virksomhed, vil der derimod blive tale om en meromkostning, idet disse virksomheder ikke har fradragsret for købsmomsen.

For det andet foreslås, jf. paragraffens nye nr. 10 og 11, at momsloven tilpasses momsdirektivet således, at kun flyselskaber, der hovedsageligt flyver i udenrigsfart, kan få momsfri leverancer af og til deres fly. Denne ændring er i overensstemmelse med dommen og indebærer, at disse ”udenrigsflyselskaber” kan få momsfri leverancer til deres indenrigsflyvninger i samme omfang, som de kan få til deres udenrigsflyvninger. Denne ændring medfører, at de selskaber, der hovedsagelig flyver i indenrigstrafik, ikke længere kan få momsfri leveringer af og til de af deres fly, uanset om de bruges til indenrigs- eller udenrigsflyvninger.

For så vidt angår indenrigsselskabernes udenrigsflyvninger, kan selskaberne dog i stedet for momsfri leveringer få godtgørelse af indkøbsmomsen efter lovens § 45, stk. 3.

På linie med den foreslåede nye nr. 9 i § 34, stk. 1, jf. bemærkningerne til nr. 7, foreslås i paragraffens nr. 12 en tilpasning af ordlyden vedrørende momsfri leveringer af ”proviant og andre fornødenheder til fly” til den engelske og franske sprogversion således, at fly omfattet af nr. 10 kan få momsfri levering af ”brændstof og andre forsyninger, herunder proviant”.

Forsvaret er en statslig institution og har dermed ikke fradragsret for indkøbsmoms. For ikke at stille forsvaret dårligere end i dag, foreslås indsat en bestemmelse – ny § 34, stk. 1, nr. 13 - hvorefter leveringer af og til fly, der bruges af statsinstitutioner kan ske momsfrit. Bestemmelsen har hjemmel i 6. momsdirektivs bilag F, nr. 23.

Til nr. 9

§ 34, stk. 1, nr. 16 ophæves som konsekvens af, at reglerne om momsfri levering af proviant, herunder brændstof, til skibe og fly er indsat i henholdsvis § 34, stk. 1, nr. 9 og nr. 12, jf. bemærkningerne til nr. 7 og 8.

Til nr. 10

Det foreslås, at der indsættes en bestemmelse i loven, hvorefter skatteministeren kan fastsætte de nærmere bestemmelser for vurderingen af, hvornår et flyselskab flyver hovedsageligt i udenrigstrafik.

EU-dommen overlod til den nationale ret at fastsætte, hvad der forstås ved et selskab, der ”hovedsagelig flyver i udenrigsfart”, idet der dog ved vurderingen heraf skal tages alle relevante elementer i betragtning. Disse kan være antal fløjne kilometer, antal sædekilometer, antal passagerer, omsætning m.v. Såfremt oplysninger fra det senest afsluttede regnskabsår viser, at selskabets udenrigstrafik udgøre mere end 2/3 af dets samlede trafik, vil selskabet i det kommende kalenderår blive betegnet ”udenrigsflyselskab”.

Til nr. 11

Momsloven fastsætter, at for investeringsgoder skal der ske regulering af det oprindelige momsfradrag, som virksomheden har foretaget på tidspunktet for købet eller ibrugtagningen af godet, hvis der sker ændringer i anvendelsen af godet inden for 5 år - dog op til 10 år for fast ejendom.

Værdigrænsen for investeringsgoder, herunder de årlige reparations- og vedligeholdelser af fast ejendom, blev senest ændret fra 50.000 kr. til 75.000 kr. den 1. januar 1996.

Det foreslås, at værdigrænsen for investeringsgoder, herunder de årlige reparations- og vedligeholdelser af fast ejendom, forhøjes fra 75.000 kr. til 100.000 kr.

Til nr. 12

Det foreslås, at reglerne for omvendt betalingspligt i momslovens § 46, stk. 1, nr. 2 og 3 udvides således, at for ydelser nævnt i momslovens §§ 15, stk. 2 og §§ 17 – 21, er aftageren altid betalingspligtig, når den momspligtige levering foretages af en virksomhed etableret i et andet land, og aftageren er en virksomhed her i landet.

Udvidelsen betyder, at følgende ydelser vil være omfattet af reglen om omvendt betalingspligt:

- *Byggeydelser.*
- *Aktiviteter inden for kunst og kultur, sport, underholdning, undervisning, videnskab og lignende.*
- *Sagkyndig vurdering og arbejde udført på løsøregenstande.*
- *Transportydelser og ydelser tilknyttet transport.*

Som eksempler på byggeydelser, der vil blive berørt, kan nævnes VVS, tømrer-, murer- og snedkerarbejde udført af udenlandske håndværkere i forbindelse med opførelse, reparation og vedligeholdelse af ejendomme her i landet, jf. momslovens § 17.

Aktiviteter inden for kunst og kultur, sport, underholdning, undervisning, videnskab og lignende vil typisk være arrangementer i form af f.eks. kunststillinger, konferencer eller optræden for et publikum, f.eks. ballet- og teaterforestillinger og koncerter, jf. momslovens § 18, stk. 1, nr. 1.

Sagkyndig vurdering og arbejde udført på løsørengstande omfatter vurderinger foretaget af syns- og skøns mænd etableret i udlandet, og reparationsarbejder, servicering eller montering af varer i eller på køretøjer, fartøjer eller andre løsørengstande her i landet, foretaget af virksomheder, der er etableret i udlandet, jf. momslovens § 18, stk. 1, nr. 2 og 3.

Transportydelser omfatter som udgangspunkt alle former for transport af både passagerer og varer, jf. momslovens § 19. Udvidelsen af den omvendte betalingspligt skal ses i sammenhæng med, at reglen allerede gælder i de tilfælde, hvor varer transporteres mellem to forskellige EU-lande, og aftageren er registreret her i landet, jf. momslovens § 19, stk. 2 og 3. Udvidelsen indebærer *for det første*, at i tilfælde, hvor varer transporteres mellem to EU-lande, og afgangsstedet for transporten er her i landet, vil betalingspligten yderligere påhvile aftageren, når denne er en ikke registreret afgiftspligtig person som er etableret her i landet og transporten udføres af en virksomhed, der er etableret i udlandet. *For det andet* vil udvidelsen indebære omvendt betalingspligt for alle interne, ikke grænseoverskridende transporter af varer, udført af transportører, som er etableret i udlandet.

Ved ydelser knyttet til transport drejer det sig typisk om lastning, losning, omladning og lign., jf. momslovens § 20, stk. 1. Udvidelsen skal også her ses i sammenhæng med, at reglen om den omvendte betalingspligt allerede gælder i de tilfælde, hvor ydelsen knytter sig til en transport af varer med afgang og ankomst i to forskellige EU-lande, og hvor aftageren er registreret her i landet, jf. momslovens § 20, stk. 2.

Ved samtidig salg til såvel private og som afgiftspligtige virksomheder vil den udenlandske virksomhed stadig være betalingspligtig for den del af momsen, som vedrører salg til private. En sådan udenlandsk virksomhed kan af den grund heller ikke undgå at blive momsregistreret.

Det foreslås, at den omvendte betalingspligt i momslovens § 46, stk. 1, nr. 2 og 3, også at komme til at gælde salg til danske virksomheder, der ikke er momsregistreret (driver momsfri virksomhed). Det betyder, at f.eks. en tandlæge vil skulle afregne momsen, hvis denne får leveret og installeret eller monteret et nyt apparat af en udenlandsk leverandør.

Det foreslås endvidere, at reglen om omvendte betalingspligt for ydelser samt for levering og installation eller montering af varer skal gælde for leverancer fra både EU-lande og lande uden for EU. Hidtil har alene EU-virksomheder været omfattet af reglen om omvendt betalingspligt, men ved også at lade leverancer fra tredjelande være omfattet af reglen udelukkes risikoen for misforståelser i situationer, hvor den danske virksomhed får leverancer fra virksomheder fra lande både i og udenfor EU. Forslaget betyder, at en dansk virksomhed, der f.eks. får leveret og installeret eller monteret et apparatur, kan være sikker på, at det, uanset om leverancen kommer fra Mexico eller Tyskland, altid er virksomheden som køber, der skal afregne momsen med de danske skattemyndigheder.

På grund af den relativt store usikkerhed om, hvorvidt de udenlandske virksomheder angiver det de skal, samt et stadig stigende problem med restancer, foreslås det, at ordningen bliver obligatorisk, således at staten bedst muligt sikres mod indtægtstab ved manglende afregning og indbetaling af moms fra de udenlandske virksomheder.

Til nr. 13

Efter gældende momslovs § 46, stk. 1, nr. 2, kan skatteministeren fastsætte nærmere regler om dokumentation for, at aftageren er betalingspligtig, når aftageren er en momsregistreret virksomhed, der får leveret og installeret eller monteret varer her i landet af en virksomhed, der er etableret i udlandet eller for dennes regning. I momsbekendtgørelsen er der med hjemmel i denne bestemmelse bl.a. fastsat krav om, at den udenlandske sælger på fakturaen skal anføre, at aftageren er betalingspligtig.

Som en konsekvens af forslaget om at udvide brugen af omvendt betalingspligt foreslås indsat som § 46, stk. 8, en hjemmel til skatteministeren til at fastsætte lignende regler for dokumentation i alle de tilfælde, hvor aftageren er betalingspligtig.

Til nr. 14

I henhold til momslovens § 47, stk. 3, 2 pkt. kan en person, som har to virksomheder og ønsker at føre separate regnskaber for virksomhederne, momsregistrere hver virksomhed for sig. Imidlertid betyder dette efter lovens § 57, stk. 5, at begge virksomheder skal benytte månedsafregning uanset virksomhedernes omsætning. Reglen er indført for at undgå, at virksomheder splittes op for at undgå månedsafregninger i stedet for kvartalsafregninger.

Dette er et relativt stort frustrationspunkt for en del virksomheder og det foreslås, at reglen ændres således, at er virksomhedernes samlede årlige omsætning ikke over 1 mio. kr., kan de bruge halvårsafregning, og er den samlede årlige omsætning mellem 1 mio. kr. og 15 mio. kr., kan de bruge kvartalsafregning.

Til nr. 15

Lovens § 65 indeholder regler for, hvordan virksomheder som omfattes af omvendt betalingspligt for indkøb af ydelser, men som ikke er momsregistreret, skal føre regnskab med disse indkøb samt angive og betale afgiften. Ændringen er en konsekvens af den foreslåede udvidede betalingspligt for ydelse indkøb fra virksomheder i udlandet, jf. bemærkningerne til nr. 12.

Til § 2

Til stk. 1

Loven foreslås at træde i kraft 1. januar 2008, da både Rådets direktiv 2006/69/EF og Rådets direktiv 2006/112/EF skal være gennemført senest denne dato. Imidlertid kræver ændringen vedrørende de delregistrerede virksomheder i lovens § 47, stk. 3, 2. pkt., ændringer i SKAT's maskinelle omregistreringssystem, og da den årlige omregistrering af virksomheder foretages i november måned, foreslås det, at ændringen for de delregistrerede virksomheder først træder i kraft den 1. januar 2009.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

<p>§ 28. For varer og ydelser, hvoraf der skal betales afgift ved udtagning efter § 5, stk. 1-3, er afgiftsgrundlaget indkøbsprisen eller fremstillingsprisen, jf. dog stk. 3, heri ikke indbefattet værdien af den afgiftspligtige persons eget arbejde og afgiften efter denne lov, men medregnet andre afgifter som anført i § 27, stk. 2, nr. 1. Har virksomheden selv indført varen fra steder uden for EU, anses en i overensstemmelse med reglerne i § 32, stk. 1, fastsat værdi som indkøbsprisen. 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse for varer og ydelser, hvoraf der skal betales afgift ved udtagning efter § 5, stk. 4, når udtagningen sker til privat brug for virksomhedens indehaver eller dennes personale.</p> <p><i>Stk. 2.</i> For varer og ydelser, der helt eller delvis leveres mod en anden betaling end penge (byttehandel), er afgiftsgrundlaget virksomhedens almindelige salgspris ved levering af den pågældende vare eller ydelse. Findes der ikke en sådan almindelig salgspris, er afgiftsgrundlaget en kalkuleret salgspris, der skal omfatte samtlige de omkostninger og den avance, der i almindelighed indgår ved levering af varer og ydelser af den pågældende art. Kan begge parter fuldt ud fradrage afgiften af det modtagne, kan afgiften beregnes på grundlag af forskelsbeløbet.</p> <p><i>Stk. 3.</i> For varer og ydelser, som en virksomhed anvender ved byggeri m.v., og hvor der skal beregnes afgift efter §§ 6 og 7, fastsættes afgiftsgrundlaget på den i stk. 2 anførte</p>	<p>I lov om merværdiafgift (momsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 966 af 14. oktober 2005, som ændret ved § 6 i lov nr. 1416 af 21. december 2005, § 1 i lov nr. 517 af 7. juni 2006 og § 1 i lov nr. 518 af 7. juni 2006, foretages følgende ændringer:</p> <p>1. I § 28, <i>stk. 1</i>, ændres ”stk. 3” til: ”stk. 4”.</p> <p>2. Efter § 28, <i>stk. 1</i>, indsættes som nyt stykke:</p> <p>”<i>Stk. 2.</i> Ved levering af varer i form af overførsel til et andet EU-land er afgiftsgrundlaget indkøbsprisen eller fremstillingsprisen, jf. stk. 1.”.</p> <p>Stk. 2 – 4 bliver herefter stk. 3 – 5.</p> <p>3. § 28, <i>stk. 2</i>, som bliver stk. 3, affattes således:</p> <p>”<i>Stk. 3.</i> For varer og ydelser, der helt eller delvis leveres mod anden betaling end penge (byttehandel), er afgiftsgrundlaget normalværdien fastsat som hele det beløb, som en kunde i samme omsætningsled som det, hvori leveringen af varer og ydelser finder sted, under frie konkurrencevilkår skulle have betalt på dette tidspunkt for de pågældende varer eller ydelser til en selvstændig leverandør her i landet. Hvis der ikke kan fastsættes nogen sammenlignelig levering af varer eller ydelser, er afgiftsgrundlaget indkøbs- eller fremstillingsprisen, jf. stk. 1, og den avance, der i almindelighed indgår ved levering af varer og ydelser af den pågældende art. Kan begge parter fuldt ud fradrage afgiften af det modtagne, kan afgiften beregnes af forskelsbeløbet.”.</p> <p>4. I § 28, <i>stk. 3</i>, som bliver stk. 4, ændres ”stk. 2” til: ”stk. 3”.</p>
---	---

måde. 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse for varer og ydelser, hvoraf der skal betales afgift ved udtagning efter § 5, stk. 4, når udtagningen sker til andre formål end privat brug for virksomhedens indehaver eller dennes personale.
Stk. 4.....

§ 29. Består der mellem leverandøren og aftageren af varer og ydelser et interessefællesskab, f.eks. således, at den ene har økonomisk interesse i den anden parts virksomhed eller ejendom, kan told- og skatteforvaltningen påbyde, at afgiftsgrundlaget skal fastsættes på den i § 28, stk. 2, anførte måde.

Stk. 2. Skatteministeren kan for grupper af virksomheder bestemme, at varer og ydelser, der afgiftsberigtiges efter reglerne i § 28, stk. 1, kan afgiftsberigtiges med et standardbeløb. I tilfælde, hvor afgiftsgrundlaget opgøres på grundlag af en kalkulation, kan skatteministeren tilsvarende bestemme, at afgiftsberigtigelsen skal foretages efter standardbeløb.

§ 34. Følgende leverancer af varer og ydelser er fritaget for afgift:

5. § 29 affattes således:

”**§ 29.** Foretages en levering af en vare eller ydelse, hvor modværdien er lavere end normalværdien, og modtageren af leveringen eller ydelsen ikke har fuld fradragsret i henhold til § 37, stk. 1, skal afgiftsgrundlaget fastsættes på den i § 28, stk. 3, anførte måde, når der mellem leverandør og modtager er et interessefællesskab som omhandlet i stk. 3. I tilfælde, hvor der ikke er en sammenlignelig levering af varer og ydelser, fastsættes afgiftsgrundlaget dog uden tillæg af sædvanlig avance.

Stk. 2. Er der mellem leverandør og modtager et interessefællesskab sådan som specificeret i stk. 3, kan told- og skatteforvaltningen påbyde, at afgiftsgrundlaget fastsættes på den i § 28, stk. 3, anførte måde dog uden sædvanlig avance, såfremt:

- Modværdien for en leverance af en vare eller ydelse er lavere end normalværdien, og leverandøren ikke har fuld fradragsret, og leveringen er omfattet af en fritagelse, eller
- modværdien for en leverance af en vare eller ydelse er højere end normalværdien, og leverandøren ikke har fuld fradragsret.

Stk. 3. Der anses at være et interessefællesskab mellem en leverandør og en modtager i følgende tilfælde:

- Leverandør og modtager er nært forbundet gennem familie eller andre nære personlige bindinger.
- Leverandør og modtager er nært forbundet gennem ledelsesmæssige eller medlemsmæssige bindinger.
- Når leverandør eller modtager har økonomisk interesse i den anden parts virksomhed eller ejendom.
- Når modtageren eller dennes familie eller nært forbundne personer er ansat hos leverandøren.

Stk. 4. Skatteministeren kan for grupper af virksomheder bestemme, at varer og ydelser, der afgiftsberigtiges efter reglerne i § 28, stk. 1, kan afgiftsberigtiges med et standardbeløb. I tilfælde, hvor afgiftsgrundlaget opgøres på grundlag af en kalkulation, kan skatteministeren tilsvarende bestemme, at afgiftsberigtigelsen skal foretages efter standardbeløb.”

6. § 34, stk. 1, nr. 3, 2. pkt. affattes således:

<p>1).. 2).. 3) Levering af punktafgiftspligtige varer, der af virksomheden eller af erhververen eller for disses regning forsendes eller transporteres til et andet EU-land, når der skal betales punktafgift af varen i modtagerlandet og forsendelsen sker i overensstemmelse med reglerne for handel med punktafgiftspligtige varer. Ved punktafgiftspligtige varer forstås de varer, der er omfattet af EF's fælles regler om punktafgiftspligtige varer. Fritagelsen omfatter dog ikke levering af varer, der afgiftsberigtiges efter reglerne i kapitel 17.</p> <p>4).. 5).. 6).. 7) Nødvendigt udstyr, der leveres til brug om bord i fly og på skibe i udenrigsfart, bortset fra sportsfly og lystfartøjer, samt ydelser, der præsteres for sådanne fly og skibe samt deres ladning.</p> <p>8) Salg og udlejning af fly og skibe med en bruttotonnage på 5 eller en bruttoregister-tonnage på 5 t eller derover bortset fra sportsfly og lystfartøjer.</p> <p>9) Reparation, vedligeholdelse og ombygning på de i nr. 8 omfattede fly og skibe samt levering, udlejning, reparation og vedligeholdelse af disses faste udstyr.</p> <p>10).. ...</p>	<p>”Ved punktafgiftspligtige varer forstås energiprodukter, alkohol og alkoholholdige drikkevarer samt forarbejdet tobak som defineret i fællesskabsbestemmelserne, men ikke gas, der leveres gennem distributionssystemet for naturgas, eller elektricitet.”</p> <p>7. § 34, stk. 1, nr. 7, 8 og 9 affattes således:</p> <p>”7) Salg, ombygning, reparation, vedligeholdelse, befragtning og udlejning af skibe med en bruttotonnage på 5 eller en bruttoregister-tonnage på 5 t eller derover bortset fra lystfartøjer, samt levering, udlejning, reparation og vedligeholdelse af disses faste udstyr.</p> <p>8) Nødvendigt udstyr, der leveres til brug om bord på skibe i udenrigsfart, bortset fra lystfartøjer, samt ydelser, der præsteres for sådanne skibe samt deres ladning.</p> <p>9) Leveringer af varer bestemt som brændstof til skibe omfattet af nr. 8 og forsyninger, herunder proviant, til skibe til brug om bord eller til salg til passagerer m.v. i overensstemmelse med toldlovens regler.”</p> <p>8. Efter § 34, stk. 1, nr. 9 indsættes som nye numre:</p> <p>10) Salg, ombygning, reparation, vedligeholdelse, befragtning og udlejning af fly, som anvendes af luftfartsselskaber, der mod betaling hovedsageligt flyver i udenrigstrafik, samt levering, udlejning, reparation og vedligeholdelse af disse flys faste udstyr.</p> <p>11) Nødvendigt udstyr, der leveres til brug om bord i fly omfattet af nr. 10, samt ydelser, der præsteres for sådanne fly samt deres ladning.</p> <p>12) Levering af varer bestemt som brændstof og forsyninger, herunder proviant, til fly omfattet af nr. 10 i overensstemmelse med toldlovens regler.</p> <p>13) Salg, ombygning, reparation, vedligeholdelse, befragtning og udlejning af fly, som benyttes af statsinstitutioner, samt af genstande, der er indbygget i eller anvendes ved udnyttelse af disse fly.”</p> <p>Nummer 10 – 15 bliver herefter nummer 14 – 19.</p>
--	--

16) Levering af proviant og andre fornødenheder til skibe og fly til brug om bord eller til salg til passagerer m.v. i overensstemmelse med toldlovens regler.

§ 43. For investeringsgoder skal der ske regulering af den fradragsberettigede afgift, hvis der sker ændringer i anvendelsen efter anskaffelsen af godet.

Stk. 2. Som investeringsgoder efter stk. 1 betragtes:

- 1) maskiner, inventar og andre driftsmidler, hvis anskaffelsespris ekskl. Afgift en efter denne lov overstiger 75.000 kr., og som er undergivet værdiforringelse,
- 2) fast ejendom, herunder til- og ombygning,
- 3) reparation og vedligeholdelse af fast ejendom til et samlet beløb af mere end 75.000 kr. årligt.

§ 46. Betaling af afgift påhviler den afgiftspligtige person, som foretager en afgiftspligtig levering af varer og ydelser her i landet. Afgiften påhviler dog aftageren af varer eller ydelser, når

- 1)
 - 2) aftageren er en registreret virksomhed, der får leveret og installeret eller monteret varer her i landet af en virksomhed, der er etableret i et andet EU-land, eller for dennes regning. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om dokumentation for, at aftageren er betalingspligtig.
 - 3) Aftageren er en registreret virksomhed, der modtager en af de i § 16, stk. 2, § 18, stk. 2, § 19, stk. 2 og 3, § 20, stk. 2, eller § 21 nævnte ydelser fra en virksomhed, der er etableret i udlandet. Det samme gælder, når en afgiftspligtig aftager modtager en af de i § 15, stk. 2 og 3, nævnte ydelser fra en virksomhed, der er etableret i udlandet.
 - 4) ...
-

§ 57. ...

....

Stk. 5. Anvendelsen af kvartalet eller kalenderhalvåret som afgiftsperioder efter stk. 3 og 4 er betinget af, at virksomheden ikke er registreret efter § 47, stk. 3, 2. pkt. Hvis virksomheden er registreret efter denne bestemmelse,

9. § 34, stk. 1, nr. 16 ophæves.

10. I § 34, indsættes som nyt stk. 2:

”Stk. 2. Et flyselskab anses i et givent kalenderår for at være omfattet af stk. 1, nr. 10, når selskabets udenrigstrafik udgør mere end 2/3 af dets samlede flytrafik beregnet på baggrund af alle relevante oplysninger i forhold til måling af trafikken i det senest afsluttede regnskabsår. Skatteministeren kan fastsætte de nærmere regler for denne beregning.”

Stk. 2 – 5 bliver herefter stk. 3 – 6.

11. § 43, stk. 2, nr. 1 og nr. 3, ændres ”75.000 kr.” til: ”100.000 kr.” (to steder).

12. § 46, stk. 1, nr. 2 og nr. 3 affattes således:

- ”2) aftageren er en afgiftspligtig person her i landet, der får leveret og installeret eller monteret varer her i landet af en virksomhed, der er etableret i udlandet eller for dennes regning,
- 3) aftageren er en afgiftspligtig person her i landet, der modtager en af de i § 15, stk. 2 og 3, § 16, stk. 2, og §§ 17 - 21 nævnte ydelser fra en virksomhed, der er etableret i udlandet.”

13. Efter § 46, stk. 7, indsættes som nyt stykke:

”Stk. 8. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om dokumentation for, at aftageren er betalingspligtig efter stk. 1.”

14. § 57, stk. 5, affattes således:

”Stk. 5. En afgiftspligtig person, der har flere virksomheder registreret hver for sig i henhold til § 47, stk. 3, 2. pkt., kan anvende kvartalet eller kalenderhalvåret som afgiftsperiode, hvis den afgiftspligtige persons

skal virksomheden anvende kalendermåneden som afgiftsperiode efter stk. 2.

samlede omsætning ikke overstiger grænserne i § 57, stk. 3 og 4.”.

§ 65. Afgiftspligtige aftagere, der ikke er registreret, men som er betalingspligtige for køb af ydelser i udlandet efter § 46, stk. 1, nr. 3, 2 pkt., skal

- 1)..
- 2)...

15. I § 65, stk. 1 ændres ”§ 46, stk. 1, nr. 3, 2. pkt.” til: ”§ 46, stk. 1, nr. 2 og 3”.